

straffes med Døden, ere meget hyppigt af den Natur, at man efter nogen Tids Forløb betragter dem med andre Øine, og hvorledes da disse Paragrapher vilde blive anvendte her, ja — jeg siger det med den største Mistænksomhed — det har man ingen Sikkerhed for; det kommer da an paa, hvorledes de Mænd tænke, der da sidde ved Roret. Hovedsagen her er imidlertid, at naar jeg ikke er overbevist om, at Dødsstraffens Bibeholdelse er til Sikkerhed for Staten og Borgerne fremfor dens Afstafselse, saa stemmer jeg for at affstafte den, og jeg vil tillige gjentage, at for mig er det af stor Betydning, at det ikke træffer sig saa sjældent, at en Ustyrbig bliver henrettet, vi see det af og til andre Steder, ligesom det ogsaa forekommer her. Jeg vil ikke tale om, at man har Exempler paa, at Folk have tilstaaet at have begaaet Mord, uden at de have begaaet det. Forsaavidt Saadant har fundet Sted her, har jeg min Efterretning fra en Høiesteretsassessor; men herpaa skal jeg ikke indlade mig. Kun skal jeg gjøre opmærksom paa et Tilfælde af denne Slags, der er passeret i Frankrig, og som vistnok de fleste af de Herrer i sin Tid vilde have læst. En Kvinde i en By i det nordlige Frankrig blev anlagt for at have myrdet sin Fader og blev fængslet og sat i et afshelligt Fængsel. Hun, der var frugtsommelig og ventede at skulle føde om nogle Maaneder, fandt, at det vilde være forbundet med stor Fare for BARNETS Liv, om hun vedblev længere at sidde i Fængslet, og dette i Forbindelse med Dommerens skarpe Forhør gjorde, at hun afgav en fuldstændig Tilstaaelse om, at hun havde begaaet Mordet. Naturligvis kunde Dommen ikke ezequeres, førend hun havde født BARNET, Hun blev da hensiddende i Fængslet, men imidlertid blev den egentlige Morder funden. Dette er atter et Beviis for, at det er umuligt at værge sig imod saadanne Feiltagelser, og jeg troer derfor at kunne forsvare at stemme for det Forslag, der er stillet af andre ærede Medlemmer om Dødsstraffens Afstafselse, uden at jeg selv har dristet mig til at stille det frem.

Derimod kan jeg paa ingen Maade stemme for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Næstov (Suel) om, at Henrettelsen skulde foregaae indenfor Fængslets Mure. Det er virkelig af den Slags Foretagender, som jeg troer, at man skal afholde sig fra; om ogsaa det ærede Medlem selv vilde uddele de 50 Billeter til dem, der skulde bivaane Executionen, saa er det dog ikke givet, at de vilde blive benyttede, og det vilde altsaa faae Udseende af en hemmelig Henrettelse. Trods alle de Foranstaltninger, man maatte tage, vilde det dog hedde sig, naar det var en fornem Mand, der skulde henrettes, at han var undsluppen, eller man vilde lave en anden Historie, og naar det var en simpel Mand, der blev henrettet, at han havde lidt Tortur eller Rigende, og dette vilde virke langt mere demoraliserende end det, at Folk see Henrettelsen ssee offentlig.

Der er under Sagens Gang forekommet nogle Yttringer af det ærede Medlem for Sjøbenhavn's 7de Valgkreds (Casse), som jeg dog skal tillade mig et Par Diebliske at opholde mig ved. Det ærede Medlem talte om, idet han besvarede et Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm), at det, at man nu ikke længere var bange for at møde løsladte Forbrydere paa de irske Landeveie, „finder Alt sammen sin Forklaring ved hele den Masse Udvandringer, der finde Sted fra Irland; det er netop de Personer, som man ellers maatte vogte sig for paa Landeveiene, det er dem, der i Hobetal strømme til den nye Verden“. Jeg veed nu ikke, hvorfra det ærede Medlem har faaet den Idee, at Landeveiene skulde være usikre i Irland, og at man der skulde være udsat for at møde saadanne Folk. Er der noget Land i Verden, hvor Landeveiene ere sikre, saa er det Irland; er der noget Land, hvor der begaaes saa Tyverier, saa er det Irland. Der har derimod tidligere i Irland været begaaet en Mængde Mord, der alle kunne kaldes agrariske, thi naar nemlig en Godseier har kastet Folk ud af deres Huse, da har hans Liv